



# **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Scipio Claromontius De Ratione Status**

**Chiaramonti, Scipione**

**[S.I.], 1679**

Pars Tertia. Fit enumeratio significationum Rationis Status. Et principio disputatur, an solum rem pravam denotet, an vero aeq[ue] bonam & pravam.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-10064**

10  
*Præfatio*

ocabulum hōc Ratio status esse æquivocum, ut principio propositi, nec ideo communi definitione definiiri posse: sed primum distinguendum, & post illa cuilibet significationi suam peculiarem esse dandam definitionem.

PARS TERTIA,

*Fit enumeratio significationum Rationis Status. Et principio disputatur, an solum rem pravam denotet, an vero æq[ue] bonam & pravam.*

 Uoniam itaq[ue]; Ratio Status plures habet significationes, opus est inquirere, quot illæ sint, quæ sunt considerandæ, & secundum quas Ratio Status definienda sit ab eo, qui hanc materiam pertractat. Dico itaq[ue], quod ex plurimis significationibus Rationis, nonnullæ ad Statum non applicantur: veluti quando significat calculū, pretiū, aut potentia rationalē, aut vero actionē sensu juridico suamptā. Binæ illæ, quarum una significat justum & rectum, altera concernit utile jam expositum, verè ad statum applicantur; ceteræ quatuor, possunt quidem ad statum accommodari, & præsertim significatio causæ, & speciei, (ut in parte antecedeat) nihilominus si absolute proferatur, tanquam vocabulum incomplexum, Ratio Status, nullam distinctum significabit. Supersunt itaq[ue] binæ tantum, cum jus, & utilitatem denotat, ad quas quomodo decima reducatur, paucilo post audiemus. Sed advertendum est, cuilibet harum duarum etiam quandam inesse æquivationem. Quæ ut rectius intelligantur, opus est primum determinare, an vocabulum Ratio Status solum rem pravam significet, an tantum bonam rem, an vero bonam & pravam exprimat.

In

In hac re ambigua, quælibet pars nacta est suos fautores. Est prima itaq; opinio, significare rem pravam & iniquam. Etiam hoc opinione est Joannes Casa, cuius verba parte secunda ad duxi, quæ illud volunt, ut ipse interpretatus est his verbis: *non animadvertoentes, quod illud utile, quod hodie Ratio Status dicitur, aliter suadeat.* (1.) Inter Scriptores propiores nostræ statu est, (2.) qui cum agnoscat binas rationes status, alteram veram, alteram apparentem, ait tamen, quod apparetis nostro ævi vobis vindicavit nomen Rationis Status, ita quidem, ut secundum hanc sententiam, cum absolute dicitur Ratio Status, de apparente intellegatur & prava, nequaquam de vera & bona.

Alia sententia huic planè adversa est, quod Ratio Status tantum verasit, bonaq; , & illam tantum significet. Est opinio hisce verbis exposita: (3.) *Ulierius (ait) falsum est mea sententia, nostris temporibus per Rationem Status nihil aliud intelligi, quam apparentem.* Imo, magnam presenti ævo faciunt injuriam, ita sentientes. Etenim, licet ex multis casib; potuerit nasci opinio probabilis, quod Princeps quispiam usus sit apparenti Ratione status; certo tamen credere debemus, quod apud eosdem, & mundum universum, in genere differendo, per vocabulum Rationis status, non nisi vera, & bona intelligatur, propterea quod homo naturæ inclinet, & propensus sit ad bonum, natusq; ad prudentiam, & virtutem moralem, ut tradit Aristot. lib. 1. Politic. cap. 2. & nos libro quarso palam faciemus, ideoque ad sentendum recte, & comprehendendum, & in usum ex natura deducendum, quod ab ipsa virtute, & prudentia illi demonstrabitur. Ita exponitur tertia opinio.

Quarta opinio est, quod Ratio status & bonam veramq; significet, & pravam atq; apparentem; ideoq; unius alteriusque definitionem tradunt. Hunc ego amplector opinionem, adducorque primum ad hoc iis, quæ ipsi illi dicunt, qui contrarium sentiunt; nam ambæ in medium prolatæ sententiae concedunt, daribonam & pravam, sive apparentem Rationem sta-

\*\* 2

tus

(1.) In Orat. ad Carol. V. (2.) Fracchetta. (3.) Frid. Bonaventura lib. 1. c. 6, de Rat. Stat.

tus, ut ex paulo ante allatis elucescit. Igitur vocabulum illud Ratio status, & unam, & alteram significat: alias si pravam solum exprimere, non posset dici, aliam bonam esse, aliam pravam, sed omnes essent pravae. Quemadmodum incontinentia, cum significet tantum habitum pravum, non dici potest, quod alia incontinentia bona sit, alia prava: & ex adverso, si bonam solum denotaret, non dici posset, quod alia esset prava. Sicuti de continentia, quae solum significat habitum bonum, dici nequit, alia bonam esse, aliam pravam, cum omnis bona sit. Adducor præterea argumento. Etenim vox status, ut vidimus, binas complectitur significaciones, quarum una subditos exprimit, altera pertinet solum ad imperantes, & regentes: ita quoque duabus modis utile, & jus status accipitur, scilicet pro utili & justo totius corporis status, tam imperantis, quam parentis, & accipitur pro utili solo Rectoris, neglectis subdiris. Utile hoc pravum est, ut postea audiemus, (1.) illud vero bonum. Et, quod hinc sequitur, Ratio status binas habet significaciones, unam bonam, & unam pravam, aut dicamus potius, alteram rei bonæ, alteram pravæ. Hæc itaq; prima sit conclusio, quod per se Ratio status significet & bonam veramq; & pravam & apparentem. Addo porro, quemadmodum virtus significabat Latinè Genus virtutum, specialia vero modo significabat fortitudinem, ut nos docet Cicero: (2.) ita quoque nomen hoc Ratio status, uti per se significat & bonam & pravam, ita speciatim denotat apud Statistas hodiernos pravam & apparentem: idque ideo, quoniam eorum opinio de vocabulo status magis utile est Principis, & Principatus, quam totius communitatis. Quemadmodum seculis magis luxuriæ deditis, verba ex se honesta, & olim pro honestis recepta, (3.) v. g. patrare bellam, ductare Exercitus, tollere Pedes, turpis sensu veniebant apud Romanos, (4.) ita jam a plurimis politicis, & statistis, Ratio status pro vocabulo pravo habetur. Quamobrem forte

(1.) lib. 1. cap. 12. (2.) Tuscul. (3.) Quintil. lib. 8. cap. 3. (4.) lib. 2. ad Attic. ep. 1.

fortè rectius dicetur per Rationem Status factum, quando Nero interfici curabat Corbulonē, qui potuisset, si animum induxisset, sua virtute & estimatione imperium in periculum adducere, quam cum subsignaret sententias in reos latae, qui mortem proineruerant. Non tamen est, quod non pateat, quod vis vocabuli sese ipsa extendat etiam ad sensum bonum, & quod in una & altera significatione consideranda, & definienda sit Ratio Status: ut Latini, in definienda virtute non subsistebant in sola fortitudine, sed in genericeam definiebant. Quod ad argumentum contrariū, inclusum verbis recensitis, facillime dissolvitur. Non recte infertur, homo ad bonum propensus est, igitur Ratio status non significat rem malam. In vocabulis enim, & verbis rerum pravarum, velut tyrannidis, & intemperantiae, clara est falsitas consequentiae. Et in indifferentibus quoq; ut fama, & similibus, eadem falsitas elucet. Significant enim & bonam rem, & malam: v.g. Fama rem bonam significat in his Virgilii:

*Sumpius Æneas fama super aethere nosus:  
Malam in istis ejusdem auctoris:*

*Fama malum quonon aliud velocius ullum.*

Subjungunt iudicem aliud argumentum, sed indirectum: estque, cum in dubium quoddam incidunt, quod communiter attribuantur Rationi status nonnullae actiones pessimae: cuius generis est, curare interfici homines magnae virtutis, magnaeque apud populum estimationis, sive securitatis gratia: sicut Tiburtius fecit in Germanico tollendo. Et respondent, nasci hanc opinionem ex errore, ob imperitiam, & inertiam ejus, qui ita credidit: dum in malam partem sumperunt certas actiones aparenter pravas, at re ipsa optimas. Quod argumentum non solum dissolvitur, sed & retorquetur. Etenim cum facetur, hanc opinionem, quam ego sustineo, & ille oppugnat, provenire ex fundamento pravo, concedit, quod existat opinio de ejusmodi

\*\* 3

signi-

significatione: at ejusmodi opinio nequit existere, ut non iidē aliqui, ut tantum ista significatione, igitur loco ejus quod significatiōnē rejiciat, eam probat. Nec quidquam ad rem facit, quod ex malo principio nata sit opinio, & significatio: nam quæcunq; tandem ejus origo sit, usus satis est ad confirmandam significatiōnem, quamvis ex pravo natam principio. Analogia vocabuli requireret sapientiam, ut diversum esset ab eo, atque est: sed usus iubet ita efferre, ut consuetum fuit: quod monuit, & fassus est Cicerο. (1.)

## PARS QUARTA.

### *Enumeratio significationum absolvitur.*

**R**evētamur modo ad significationes vocabuli Rationis status, ut in unū omnes colligamus. Quoniam principio vidimus, significare illam & justum, & utile, & modo intellectimus, significare verum & apparens justum, verum & apparens utile: colliguntur quatuor ejus significationes, binæ justi, unum veri, & unum apparentis, & binæ utilis, unum veri, & alterum apparentis. Sed monendum porro est, quod justo vero ab una parte, & utili vero ab altera, alia quædam se admiscantur, est que, quod justum aliud tale est communiter, aliud extra ordinem tale est: idemque de utili putandum. Voco justum communiter illud, quod secundum vulgarem cursum legum, vel naturalium, vel positivarum justum est. Voco extra ordinem justum illud, quod cum non sit secundum vulgarem cursum tale, fit alicuius rei, casus, & causæ gratia justum. Quæ res & causa, si propter statum, ejusq; gratia est, dicitur in specie justum status. Exemplo sit hoc. Mortis multare furtū unius po-

(1.) declaris Oratotib.

mi